

بررسی اثر آنتی‌بادی‌های منوکلونال ضد hCG، بر روی رده سلول‌های سرطانی انسان

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۰/۰۵/۲۴ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۰۷/۱۶

چکیده

مجتبی فتحی^۱

منوچهر میرشاهی^{۲*}

محمدرضا قرائتی^۲

۱- گروه بیوشیمی بالینی، دانشکده پزشکی،

دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.

۲- گروه بیوشیمی پایه، دانشکده علوم زیستی،

دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.

*

نویسنده مسئول: تهران، بزرگراه جلال آل احمد،

دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده علوم زیستی، گروه

بیوشیمی تلفن: ۰۲۱-۸۲۸۴۴۰۸

E-mail: mirshahi@modares.ac.ir

مقدمه

نام دارد.^۱ تولید هورمون hCG در طول دوران بارداری توسط جفت و در سرطان‌ها توسط تومورها صورت می‌گیرد. به‌ویژه، حضور hCG و زیرواحدهای آن مخصوصاً β hCG در انواع مختلف سلول‌های سرطانی، با روش فلوسیتومتری (Flow cytometry) نشان داده شده است.^{۲-۴} در ارتباط با نقش hCG در سرطان، یافته‌ها نشان می‌دهد که زیرواحد بتای hCG عامل متاستاز و hCG holo عامل رشد موضعی در تومورها محسوب می‌شود. از این رو نقش β hCG به‌عنوان بیومارکر پیش‌آگهی در سرطان‌های مختلف مثل تخمدان، پروستات، پانکراس و غیره ارزیابی شده است.^{۵-۷} با کریستالوگرافی hCG موتیف ساختاری Cystein knot در آن مشخص شده که وجه مشخصه فاکتورهای رشد

هورمون گنادوتروپین جفتی انسان human Chorionic Gonadotropin (hCG). سیالو گلیکو پروتئینی متعلق به خانواده هورمون‌های TSH، FSH و LH است که از دو زیر واحد آلفا و بتا تشکیل شده است. زیرواحد آلفای آن ۹۲ اسید آمینه و زیرواحد بتای آن ۱۴۶ اسید آمینه دارد. زیرواحد آلفای تمام هورمون‌های گلیکو پروتئینی این خانواده (TSH، FSH و LH) مشابه است و تفاوت زیرواحد بتای این هورمون‌ها مربوط به دنباله ۲۴ اسید آمینه‌ای است که در قسمت C- ترمینال hCG واقع شده و C- ترمینال پپتید (CTP)

1640 حاوی ۱۰٪ سرم جنین گاوی و $60 \mu\text{g/ml}$ جتتامایسین به همراه لایه تغذیه‌دهنده (طحال موش Balb/C) کشت داده شدند. سلول‌ها پس از جمع‌آوری، به موش‌های نژاد Balb/C که با پرستان تیمار شده بودند، به صورت داخل صفاقی (5×10^6 سلول به هر موش) تزریق شدند. دو هفته بعد، مایع آسیت‌ها جمع‌آوری و به منظور تخلیص در 20°C - مایع آسیت‌های جمع‌آوری شده، به روش رسوب با آمونیوم سولفات ۵۰ درصد تغلیظ و به مدت یک شبانه روز با کیسه دیالیز ۱۲۰۰۰ Cutoff علیه بافر PBS دیالیز شدند. نمونه‌های تغلیظ‌شده، بر روی ستون تمایلی پروتین G- سفارز و سپس تعویض یونی سلولز- DEAE انتقال یافتند. جهت به تعادل رساندن و شستشوی ستون‌ها، به ترتیب از PBS و Tris-HCl (pH=۵) استفاده گردید. میزان جذب نوری نمونه‌های خالص‌شده در طول موج ۲۸۰ نانومتر اندازه‌گیری شد و با استفاده از قانون بیر- لامبرت، غلظت نمونه‌های پروتینی محاسبه گردید. خلوص آنتی‌بادی‌های تخلیص‌شده با SDS-PAGE، در ژل ۱۰ درصد غیراحیایی (12V/cm) و با رنگ‌آمیزی کوماسی آبی ۲۵۰-G مورد بررسی قرار گرفت. جهت بررسی واکنش آنتی‌بادی‌های منوکلونال با hCG، آنتی‌ژن hCG در چاهک‌های الایزا قرار گرفت (1mg/ml) و پس از انکوباسیون شبانه، آنتی‌بادی‌های منوکلونال تخلیص‌شده با غلظت‌های مختلف به چاهک‌های الایزا اضافه و به مدت ۹۰ دقیقه انکوبه گردیدند که به دنبال آن آنتی‌بادی ثانویه نشان‌دار با HRP اضافه و به مدت ۹۰ دقیقه انکوبه گردید. از سوبسترای TMB و اسید سولفوریک دو نرمال به ترتیب برای انجام واکنش و توقف واکنش استفاده گردید. پس از توقف واکنش، جذب در 450 OD توسط الایزا ریدر خوانده شد.

تیمار رده سلول‌های سرطانی با آنتی‌بادی‌های منوکلونال خالص: رده سلول‌های سرطانی Hela و MDA در حالت فاز لگاریتمی در پلیت شش خانه (350×10^3 سلول در هر چاهک) کشت داده شدند و با غلظت 10 nM از آنتی‌بادی‌های منوکلونال تخلیص‌شده، تیمار شدند. پس از سه روز انکوباسیون در دمای 37°C و $5\% \text{ CO}_2$ ، چاهک‌ها با میکروسکوپ اینورت بررسی و میکروگراف تهیه شد و از هر چاهک شمارش سلولی انجام گرفت (تعداد آزمایش‌ها = ۱۰) که از میانگین آن‌ها برای آنالیز داده‌ها استفاده گردید. از نرم‌افزار SPSS و ویراست ۱۶ و روش آنالیز Student's t- test و one way ANOVA برای آنالیز داده‌ها استفاده شد و داده‌ها به صورت میانگین با انحراف معیار

است و پیشنهاد شده که hCG ترشحی، مثل یک فاکتور رشد عمل کرده، باعث افزایش VEGF که عامل مهمی در آنژیوژنز محسوب می‌شود می‌گردد.^{۸-۱۰} همان‌طور که پیش‌تر گفته شد hCG فنوتیپ مشترک سلول‌های سرطانی است و نقش‌های مهمی در رشد، آنژیوژنز و متاستاز سلول‌های سرطانی دارد، پس می‌توان از آنتی‌بادی‌های منوکلونال ضد آن، در ایمنی درمانی سرطان‌ها و به‌عنوان بیومارکر در تشخیص و پیش‌آگهی استفاده کرد. در مرکز تحقیقات آنتی‌بادی‌های منوکلونال دکتر میرشاهی، برای بعضی نقاط آنتی‌ژنیک hCG، هیبریدوماهای ترشح‌کننده آنتی‌بادی‌های منوکلونال تولید شده است. در پژوهش حاضر از این هیبریدوماها برای تولید آنتی‌بادی‌های منوکلونال ضد hCG استفاده شد و پس از تخلیص، اثر آن‌ها روی دو رده سلول سرطانی انسان "Hela" و "MDA" بررسی گردید.

روش بررسی

مواد مورد استفاده در این مطالعه تجربی شامل هیبریدوماهای T8B12 و 7D9، T18H7 تولیدکننده آنتی‌بادی‌های منوکلونال ضد hCG و Man-1 تولیدکننده آنتی‌بادی ضد Fc (IgG انسانی) است که از مرکز تحقیقات آنتی‌بادی‌های منوکلونال دکتر میرشاهی تهیه شدند. رده سلول سرطانی Hela (Carcinoma cell line of the cervix) از انستیتو پاستور ایران و رده سلولی سرطان پستان MDA، (Carcinoma cell line of the breast) از بانک سلولی دانشکده علوم پایه دانشگاه تربیت مدرس خریداری شدند. آنتی‌بادی ثانویه Goat Anti-Mouse IgG، Horseradish Peroxides Conjugated از شرکت Sigma و محیط کشت سلولی RPMI 1640 و سرم جنین گاوی (FBS) از شرکت Gibco و پروتیین G- سفارز از اینویترورژن خریداری شدند. بقیه مواد مصرفی از شرکت Sigma تهیه شدند و کشت هیبریدوماها و رده سلول‌های سرطانی در انکوباتور کشت سلولی (37°C و $5\% \text{ CO}_2$) انجام و برای اطمینان از حیات سلول‌ها شمارش سلولی با تریپان بلو و لام نئوبار انجام شد. پاساژ سلول‌ها با تریپسین 0.25% و PBS 0.1% EDTA صورت گرفت. بخشی از آزمایش‌ها در دانشگاه تربیت مدرس در سال ۱۳۸۵ و آزمایش‌های تکمیلی آن در مرکز تحقیقات آنتی‌بادی‌های منوکلونال دکتر میرشاهی در سال ۱۳۸۸ انجام شد. تولید و تخلیص آنتی‌بادی‌ها از آسیت: هیبریدوماها در محیط RPMI

تصاویر میکروسکوپی: رده سلول‌های سرطانی "Hela" و "MDA" سه روز پس از تیمار با آنتی‌بادی‌های خالص شده (7D9, T8B12 و T18H7)، توسط میکروسکوپ اینورت مورد مشاهده و بررسی قرار گرفتند، سپس تریپسینه و شمارش شدند. همان‌گونه که در شکل ۲ مشخص است آنتی‌بادی 7D9 اثر سیتوتوکسیک روی رده سلولی Hela و MDA دارد و از تکثیر آن‌ها ممانعت می‌کند، در صورتی که تکثیر سلول‌ها در چاهک‌های تیمار شده با T8B12 و T18H7 مثل کنترل صورت می‌گیرد. این مشاهدات با شمارش سلولی از چاهک‌های مرتبط با تصاویر و آنالیز داده‌ها ($P < 0.01$) تأیید شدند. از طرفی هم اثرات آنتی‌بادی‌های 7D9, T8B12 و T18H7 روی رده سلولی MDA، مشابه اثرات آن‌ها بر روی Hela (شکل ۲-A) بود. ضمن این‌که اثر مهاري 7D9 بر رشد MDA شدیدتر می‌باشد (شکل ۲-B).

رده سلول سرطانی Hela: تعداد سلول‌ها در چاهک‌های تیمار شده با آنتی‌بادی‌های منوکلونال T18H7, 7D9, Man-1 و T8B12، پس از گرفتن تصویر شمارش (۱۰ آزمایش) و با نرم‌افزار SPSS آنالیز شد. نمودار ۲، نمایانگر متوسط سلول‌های شمارش شده در این چاهک‌ها در رده سلولی Hela است. T18H7, Man-1, T8B12 و کنترل اختلاف معنی‌دار نداشته و 7D9 اختلاف آشکاری با آن‌ها دارد ($P < 0.01$).

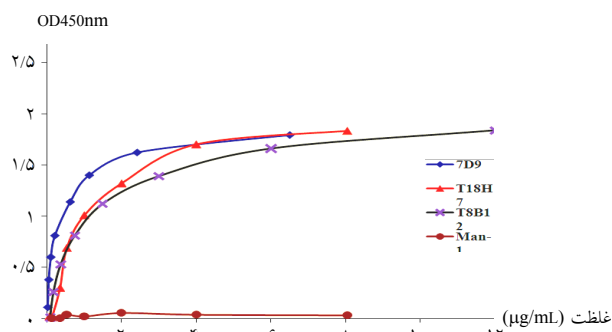
رده سلول سرطانی MDA: همان‌گونه که در بالا ذکر شد، در این آزمایش نیز سلول‌های سرطانی MDA که توسط آنتی‌بادی‌ها تیمار شده بودند، شمارش و سپس تحلیل آماری انجام شد (نمودار ۳). تفاوت معنی‌داری بین چاهک‌های آنتی‌بادی‌های T18H7, Man-1 و

مشخص (Mean±SD) محاسبه گردید (تعداد آزمایش‌ها = ۱۰). مقادیر میانگین در گروه‌های مختلف اختلاف معنی‌داری نشان می‌داد وقتی $P < 0.01$ در نظر گرفته می‌شد.

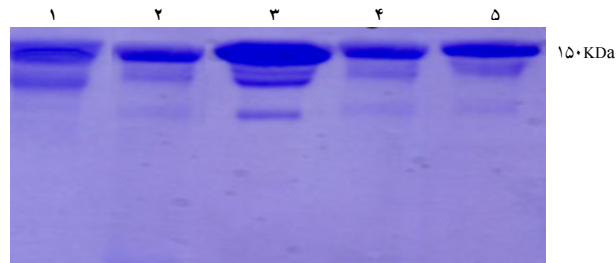
یافته‌ها

تولید و تخلیص آنتی‌بادی‌ها: جهت حصول اطمینان از تخلیص آنتی‌بادی‌ها به‌وسیله کروماتوگرافی تمایلی پروتیین G- سفارز و تعویض یونی، SDS-PAGE انجام شد. همان‌طوری که در شکل ۱ مشاهده می‌گردد از آنتی‌بادی شماره پنج به‌عنوان شاخص وزن مولکولی استفاده شده است و علت وجود باندهای اضافی، هیبریدوماهای مورد استفاده است که بعضی از زنجیره‌های کوچک و بزرگ آنتی‌بادی‌ها را تولید و ترشح می‌کنند و همراه آنتی‌بادی‌ها تخلیص می‌گردند. الگوی باند آنتی‌بادی‌های تخلیص شده با الگوی آنتی‌بادی کنترل مشابه بوده و بیانگر تخلیص خوب آن‌ها می‌باشد. برای اطمینان از فعال بودن آنتی‌بادی‌ها، الایزا انجام شد (نمودار ۱). پس از قرار دادن آنتی‌ژن hCG در چاهک‌های الایزا، غلظت‌های متفاوتی از آنتی‌بادی‌های تخلیص شده، به آن‌ها اضافه شده است. همان‌طوری که نمودار ۱ نشان می‌دهد هر سه آنتی‌بادی 7D9, T8B12 و T18H7 که ضد hCG هستند آنتی‌ژن hCG را می‌شناسند؛ ولی آنتی‌بادی منوکلونال Man-1 که ضد Fc ایمونوگلوبولین انسانی است، آنتی‌ژن hCG را نمی‌شناسد.

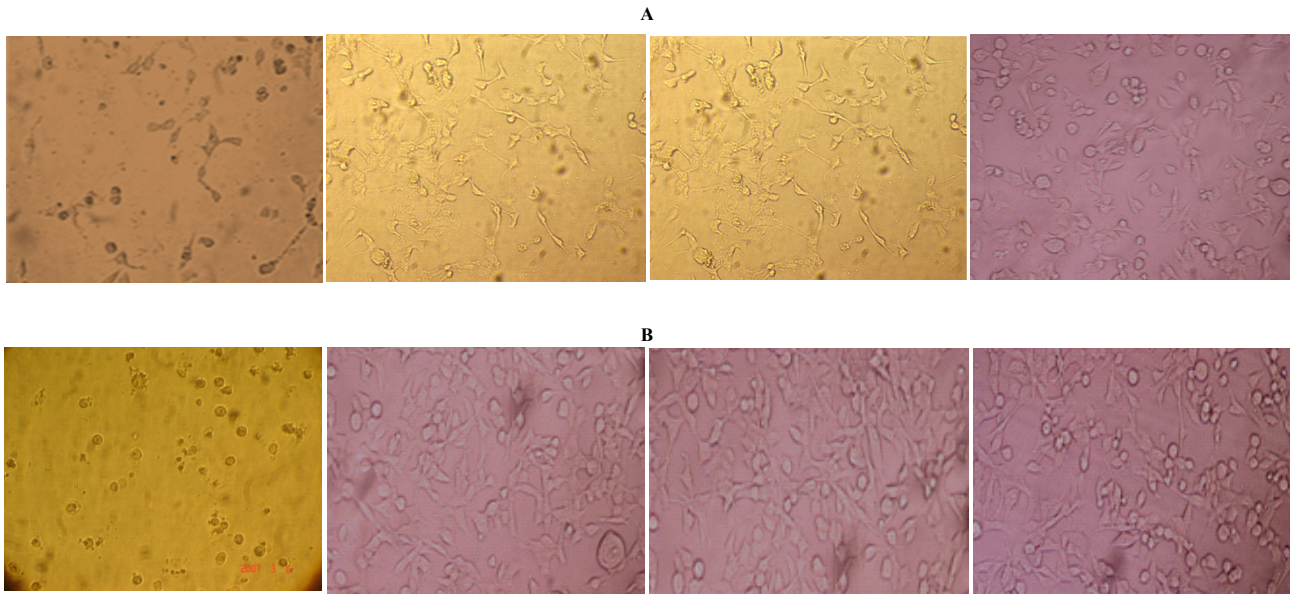
تیمار رده سلول‌های سرطانی با آنتی‌بادی‌های منوکلونال خالص و

نمودار ۱- واکنش آنتی‌بادی‌های 7D9, T18H7, T8B12, Man-1 با آنتی‌ژن hCG (الایزا). hCG در پلیت الایزا coat ۲۴ ساعت در دمای اتاق انکوبه و غلظت‌های مختلف آنتی‌بادی‌های اولیه اضافه شد. آنتی‌بادی ثانویه، آنتی mouse نشان‌دار با HRP بود و جذب نوری در ۴۵۰nm پس از اضافه کردن TMB و توقف با اسید سولفوریک ۲ نرمال با الایزا ریدر خوانده شد.

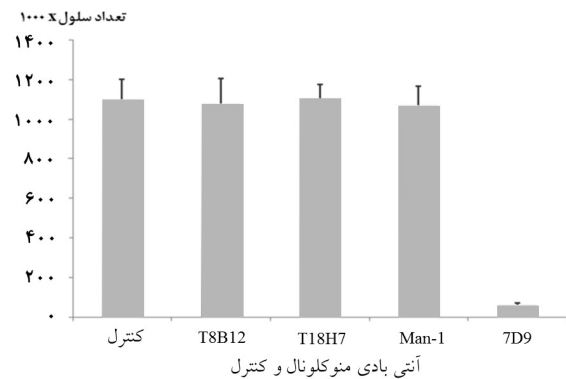
شکل ۱- ژل SDS-PAGE غیراحیایی آنتی‌بادی‌های منوکلونال تخلیص شده. شماره ۱، Man-1 آنتی‌بادی منوکلونال ضد قطعه Fc آنتی‌بادی IgG انسانی، شماره‌های ۲ و ۳، T18H7 و T8B12 هر سه آنتی‌بادی ضد hCG هستند. آنتی‌بادی شماره ۵ به‌عنوان کنترل وزن مولکولی و الگوی تخلیص می‌باشد که وزن مولکولی آن ۱۵۰ کیلوالتون است.

شکل-۲: اثر آنتی‌بادی‌های منوکلونال 7D9، T8B12 و T18H7 روی رده سلول‌های سرطانی "Hela" و "MDA". (A) از چپ به راست به ترتیب تصویر چاهک تیمار شده با 10nM از 7D9، T8B12 و T18H7 بر روی Hela است و شکل چهار از چپ به راست، مربوط به چاهک کنترل است که با هیچ ماده‌ای تیمار نشده است. 7D9 اثر سیتوتوکسیک بر روی Hela دارد و چاهک‌های مربوط به T8B12 و T18H7 از نظر رشد مثل چاهک کنترل می‌باشد که با شمارش سلولی چاهک‌ها پس از تریپسین کردن، در آزمایش‌های متعدد (n=10 و P<0/01) تأیید شد. اختلاف معنی‌داری بین اثر مهار رشد بین چاهک مربوط به 7D9 و بقیه چاهک‌ها وجود دارد این اختلاف‌ها بین T8B12 و T18H7 و همین‌طور بین آن‌ها و چاهک کنترل معنی‌دار نیست (P<0/01). (B) تصاویر مربوط به آنتی‌بادی‌های مذکور روی رده سلولی MDA است که از چپ به راست به ترتیب چاهک تیمار شده با 7D9، T8B12، T18H7 و چاهک کنترل است. اثر سیتوتوکسیک 7D9 روی رده سلولی MDA بیش‌تر است. این اختلاف اثر به‌لحاظ آماری (P<0/01) معنی‌دار بوده که پس از شمارش سلولی از چاهک‌های مرتبط آنالیز شد و اختلاف معنی‌داری بین T8B12 و T18H7 و بین آن‌ها و چاهک کنترل مشاهده نشد (P<0/01).

نمودار-۳: شمارش سلولی از چاهک‌های تیمار شده با آنتی‌بادی‌های منوکلونال T8B12، T18H7، Man-1، 7D9 و چاهک کنترل رده سلولی MDA: متوسط سلول‌های شمارش شده (10 آزمایش) بر اساس مواد استفاده در تیمارها، در شکل دیده می‌شود. همانند رده سلولی Hela، تعداد سلول‌های موجود در چاهک‌های مربوط به T18H7، Man-1 و T8B12 اختلاف معنی‌دار نداشته؛ ولی تفاوت معنی‌داری بین آن‌ها و 7D9 وجود دارد (P<0/01).

نمودار-۲: شمارش سلولی از چاهک‌های تیمار شده با آنتی‌بادی‌های T8B12، T18H7، Man-1، 7D9 و چاهک کنترل در رده سلولی Hela: چاهک‌های تیمار شده، تریپسین، با رنگ‌آمیزی تریپان بلو شمارش شد (10 آزمایش). متوسط این سلول‌ها بر اساس مواد استفاده در تیمارها، در شکل دیده می‌شود. تعداد سلول‌های چاهک‌های مربوط به T18H7، Man-1 و T8B12 اختلاف معنی‌دار نداشته و بین آن‌ها و 7D9 اختلاف معنی‌دار بود (P<0/01).

IgG و "MDA" و "Hela" دارد. همه این آنتی‌بادی‌های منوکلونال که IgG هستند، خاصیت سیتوتوکسیک از خود نشان نمی‌دهند. این آنتی‌بادی‌های بر ضد اپیتوپ‌های مختلف hCG بوده و همگی در آزمون الیزا، hCG را شناسایی می‌نمایند. شکل فضایی hCG در غشای سلول‌های سرطانی، ممکن است طوری باشد که اپیتوپ‌های مربوطه در دسترس نمی‌باشند. احتمالاً، عدم تأثیر آنتی‌بادی‌های منوکلونال T8B12 و T18H7، به علت در دسترس نبودن اپیتوپ مربوطه در hCG می‌باشد. خاصیت پروتئازی آنتی‌بادی 7D9، به اثبات رسیده است.^{۲۴} مشاهدات ما برای اولین بار نشان می‌دهد که خاصیت پروتئازی آنتی‌بادی 7D9 در مهار عملکرد hCG باید نقش مهمی داشته باشد. از طرفی، در غلظت‌های خیلی کم این اثرات ظاهر می‌گردد که ممکن است توجیه‌کننده اثرات آنزیمی آن باشد؛ چون آنزیم در غلظت‌های کم، واکنش کاتالیتیک را به انجام می‌رساند. خاصیت سیتوتوکسیک 7D9 بر روی رده سلولی MDA بیش‌تر است؛ شاید به این دلیل باشد که مقدار بیان hCG در رده‌های مختلف سلول‌های سرطانی متفاوت است.^{۵-۷}

T8B12 و نیز بین آن‌ها و کنترل مشاهده نشد؛ ولی 7D9 دارای اختلاف آشکاری با سایر مواد است ($P < 0/01$). در مقایسه اثر 7D9 بر روی MDA و Hela، اختلاف معنی‌داری وجود داشت ($P < 0/01$) و تأثیر آن بر رده سلولی MDA بیش‌تر بود.

بحث

تلاش محققین در تولید آنتی‌بادی‌های منوکلونال ضد hCG از طریق هیبریدومای پرمیاتی بی‌ثمر بوده؛ زیرا در تولید هیبریدومای پرمیاتی از سلول‌های سرطانی میلومای انسانی دارای hCG استفاده می‌شود. اثر خودکشی آنتی‌بادی‌های منوکلونال ضد hCG منجر به از بین رفتن هیبریدومای تولیدکننده آنتی‌بادی می‌گردد که اهمیت hCG را در سرطان دوچندان می‌نماید.^{۱۹} مطالعات نشان می‌دهد که آنتی‌بادی‌های هدف‌دهنده hCG، خاصیت سیتوتوکسیک بر روی سلول‌های سرطانی دارند.^{۱۹-۲۳} در پژوهش ما، از بین آنتی‌بادی‌های منوکلونال هدف‌دهنده hCG، 7D9 خاصیت سیتوتوکسیک بر روی رده سلول‌های سرطانی،

References

- Charrel-Dennis M, Terrazzini N, McBride JD, Kaye P, Martensen PM, Justesen J, et al. The human chorionic gonadotropin-beta arginine68 to glutamic acid substitution fixes the conformation of the C-terminal peptide. *Mol Endocrinol* 2005;19(7):1803-11.
- Acevedo HF, Tong JY, Hartsock RJ. Human chorionic gonadotropin-beta subunit gene expression in cultured human fetal and cancer cells of different types and origins. *Cancer* 1995;76(8):1467-75.
- Iles RK. Ectopic hCGbeta expression by epithelial cancer: malignant behaviour, metastasis and inhibition of tumor cell apoptosis. *Mol Cell Endocrinol* 2007; 260-262:264-70.
- Ind T, Iles R, Shepherd J, Chard T. Serum concentrations of cancer antigen125, placental alkaline phosphatase, cancer-associated serum antigen and free beta human chorionic gonadotropin as prognostic markers for epithelial ovarian cancer. *Br J Obstet Gynaecol* 1997;104(9):1024-9.
- Wu W, Walker AM. Human chorionic gonadotropin beta (hCGbeta) down-regulates E-cadherin and promotes human prostate carcinoma cell migration and invasion. *Cancer* 2006;106(1):68-78.
- Acevedo HF, Hartsock RJ. Metastasis phenotype correlates with high expression of membrane associated complete β hCG gene in vivo. *Cancer* 1996;78(11):2388-99.
- Sheaff MT, Martin JE, Badenoch DF, Baithun SI. Beta hCG as a prognostic marker in adenocarcinoma of the prostate. *J Clin Pathol* 1996;49(4):329-32.
- Ziecik AJ, Kaczmarek MM, Blitek A, Kowalczyk AE, Li X, Rahman NA. Novel biological and possible applicable roles of LH/hCG receptor. *Mol Cell Endocrinol* 2007;269(1-2):51-60.
- Zygmunt M, Herr F, Keller-Schoenwetter S, Kunzi-Rapp K, Münstedt K, Rao CV, et al. Characterization of human chorionic gonadotropin as a novel angiogenic factor. *J Clin Endocrinol Metab* 2002;87(11):5290-6.
- Cole LA. Biological functions of hCG and hCG-related molecules. *Reprod Biol Endocrinol* 2010;24(8):102.
- Kalantarov G, Acevedo HF. Demonstration of dose dependent cytotoxic activity in cancer cells by specific human chorionic gonadotropin monoclonal antibodies. *Cancer* 1998;83(4):783-7.
- Yu N, Xu W, Jiang Z, Cao Q, Chu Y, Xiong S. Inhibition of tumor growth in vitro and in vivo by a monoclonal antibody against human chorionic gonadotropin beta. *Immunol Lett* 2007;114(2):94-102.
- Gebauer G, Fehm T, Beck EP, Berkholz A, Licht P, Jäger W. Cytotoxic effect of conjugates of doxorubicin and human chorionic gonadotropin (hCG) in breast cancer cells. *Breast Cancer Res Treat* 2003;77(2):125-31.
- Talwar GP, Gupta JC, Shankar NV. Immunological approaches against human chorionic gonadotropin for control of fertility and therapy of advanced-stage cancers expressing hCG/subunits. *Am J Reprod Immunol* 2011;66(1):26-39.
- Vyas HK, Pal R, Vishwakarma R, Lohiya NK, Talwar GP. Selective killing of leukemia and lymphoma cells ectopically expressing hCGbeta by a conjugate of curcumin with an antibody against hCGbeta subunit. *Oncology* 2009;76(2):101-11.
- Mirshahi M, Shamsipour F, Mirshahi T, Khajeh K, Naderi-Manesh H. A novel monoclonal antibody with catalytic activity against beta human chorionic gonadotropin. *Immunol Lett* 2006;106(1):57-62.

The effects of anti-hCG monoclonal antibodies on human cancer cell lines

Received: August 15, 2011 Accepted: October 08, 2011

Abstract

Mojtaba Fathi Ph.D.¹
Manoochehr Mirshahi Ph.D.^{2*}
Mohammadreza Garaati Ph.D.²

1- Department of Clinical
Biochemistry, Faculty of Medicine,
Tarbiat Modares University, Tehran,
Iran.

2- Department of Biochemistry,
Faculty of Biological Sciences,
Tarbiat Modares University, Tehran,
Iran.

Background: Human cancer cell lines express human choriogonadotropin (hCG), its subunits and derivatives, regardless of their origin and type. It appears that hCG is a common phenotype in human cancer cell lines. In this research, the effects of hCG targeting monoclonal antibodies (7D9, T18H7 and T8B12) on human cancer cell lines were evaluated.

Methods: Monoclonal antibody secreting hybridomas were proliferated and injected intraperitoneally to Balb/C mice after treatment with pristine. Two weeks later, ascites fluid was collected. Purification of aforementioned antibodies from ascites fluid was performed using G-protein affinity followed by ion exchange chromatography. SDS-PAGE and ELISA confirmed the structure and functional integrity of the purified antibodies, respectively. Two human cancer cell lines "Hela" and "MDA" were treated by the purified antibodies. Three days later, different wells were imaged and the cells counted.

Results: SDS-PAGE gel (None-reducing) indicated consistency of band migration patterns with control antibodies. ELISA test using hCG antigens indicated that the produced antibodies could detect hCG antigens. Cell lines were cultured and treated with different concentrations of each antibody. Counting and imaging different wells of treated plates, indicated that 7D9 antibody had a more significant ($P < 0.01$) cytotoxic effect on cancer cell lines than the control cells.

Conclusion: HCG targeting monoclonal antibodies can be used for targeted cancer therapy, as human cancer cells express hCG gene. 7D9 antibody that exhibits protease activity is a proper candidate for this purpose, as it possesses both antagonistic and enzymatic properties.

Keywords: Cancer, cytotoxic, human choriogonadotropin, monoclonal antibodies, targeting.

* Corresponding author: Tarbiat Modares University, Jalal Al Ahmad Highway, P.O.Box: 14115-111, Tehran, Iran.
Tel: +98-21-82884408
E-mail: mirshahi@modares.ac.ir